

АЛФАЕЛ

БЕИНСА ДУНО

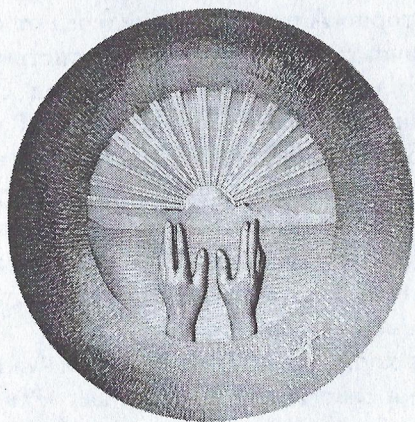
СЕДЕМТЕ
РАЗГОВОРА

ЗАЩО СЪМ
ВИ СЪБРАЛ



АлфаДар

БЕИНСА ДУНО
ЗАЩО СЪМ
ВИ СЪБРАЛ



АЛФАЕЛ
СЕДЕМТЕ
РАЗГОВОРА



ALPHADAR 1998
ISBN 92-875-21-8

Пътят на Виторио Алфиери Бертоли в началото на века – от малкото градче Виваро в Североизточна Италия до Цариград, Одрин и София, където се установява за по-дълго време със семейството си – може с основание да се нарече епопея на един странстващ идеализъм. Ръководен от своята духовна зрелост и тихия глас на разума в сърцето си, вместо да отиде в Тибет и там да търси посвещението в тайните науки на Изтока, той се привързва към България и нейната духовна култура. Младият Виторио Алфиери е привлечен от светлината на идеите, мистичната сила и силното присъствие на духовния феномен в България. Много скоро след срещата му с Учителя Беинса Дуно в София през 1921 г. учението и животът на Бялото Братство стават негова съдба за целия му житейски и духовен път. През 1948 г. Отива в Париж. Макар и вече в напреднала възраст, той започва издаването на списанието “Le grain de blé”, вдъхновено превежда и разпространява Божието Слово, дадено от Духа и записано на Българска земя.

Върху корицата на една тетрадка Анна е написала: “Papa – les sept conversations”. Брат Бертоли е поверил на дъщеря си скъпи на душата му текстове. Ние ги поднасяме на нашия читател като свидетелство за едно време на духовен подем. Надяваме се те да се оценят като културно и духовно наследство, което е желанието и на фамилията Бертоли.

© ALPHA-DAR, 1998

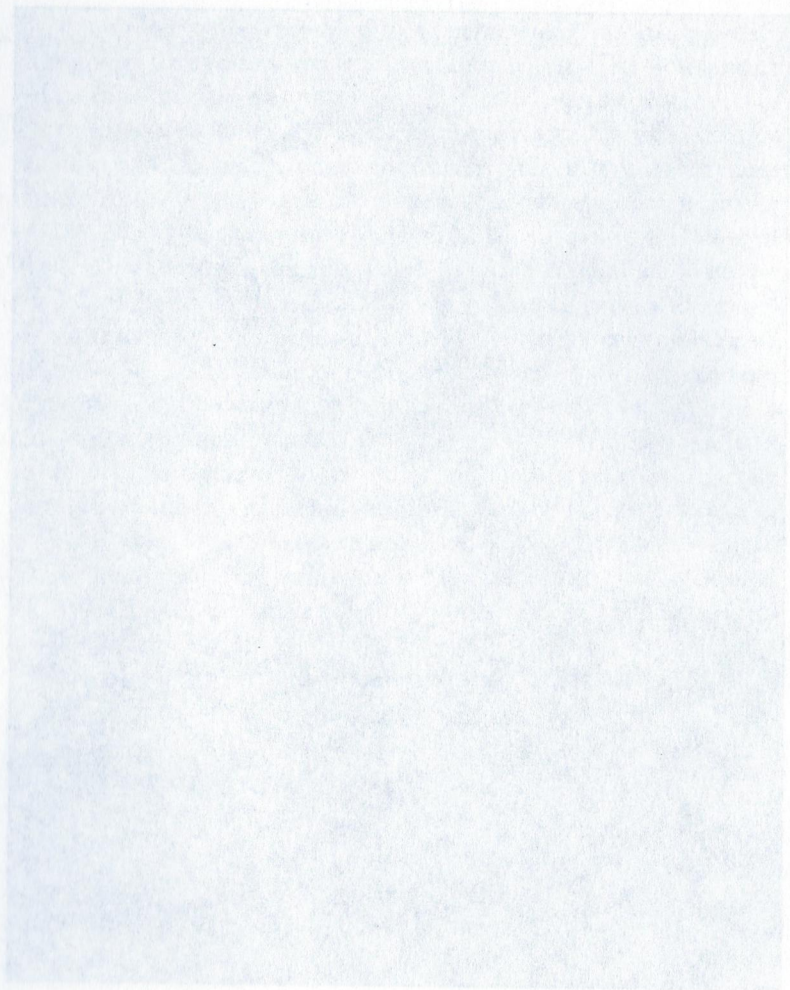
ISBN 954-8785-21-8





*Виторио Алфиери Бертоли
(21.01.1887 – 07.04.1976 г.)*

Бог, на който мислята досега. Обаче ако Боглото дълготърпение...
Зная, че всички...
известна мярка, по кои от тази граница, която Бог е...
поставил, всичкият риск и злото може да измисли кой и да...
е. Да, злото, казвам, всушност е отишло на ада, злото



Imaging & Spectroscopy Department
(21.01.1887 - 07.04.1978)

ALPHA-DAL 1987
ISBN 914-8781-27-8

СЕДЕМТЕ РАЗГОВОРА

НА АЛФАЕЛ

РАЗГОВОР ПЪРВИ

Аз зная самата истина, но и да я изкажа, иска се да се тури във видима форма; ще ли те ползува теб, за когото говоря всичко? Тази истина е велика, но как стои твоята вяра спрямо Бога. Готов ли си да послушаш и да изпълниш това, което ще ти кажа? Ако е така, то Бог няма да закъснее в своите намерения да ти открие това, което трябва да знаеш и което е необходимо за твоя дух. Силата е в търпението и то си има своите граници. Защото ако има някой да се нарече дълготърпелив, то е Бог, на който милостта пребъдва. Обаче ако Божието дълготърпение се е съкратило, що има да кажеш за това? Зная, че всички неща могат да се ширят или карат до известна мярка, но въвн от тази граница, която Бог е положил, всичко е риск и злото може да сполети кой и да е. Да, злото, казвам, неугасимият огън на ада, който

търси жертви и разрушения. Обаче виждам и съзнавам, че силата на Вечното е необходима при извършването на всяко нещо и дело. Защото какво поручителство би имал някой, който искаше да извърши известно дело, за да убеди другите в правотата, ако това, самото дело, нямаше отпечатък на Божията ръка. В самото това поручителство на Господа стои величието на Господа, стои величието на работата, която е почната с Неговото съдействие. Отпървом тя може да не е имала този изглед, но с течението на времето и слагането на истината в правия си път, ще се окаже най-после, че Бог е работил тука. А такива дела на Бога не се мерят само с преходящото време, но с вечността, в която всичко, което се развие в своята пълнота, ще докаже своето Божествено произхождение. Сега на делото. Каква полза, ако се съмняваш в своето призвание или се двоумиш за работата, която ти се дава да извършиш. Твоето съмнение или твоето двоумение, което изпитваш, може да не е плод на твоята душа, то може да е натрапено отвънка, от някои неща на твоя ум, за които Бог не е отговорен. Обаче, за да бъдеш в сила да ги премахнеш, трябва да съпоставиш душата си в пряма връзка с този, живия Бог Господ на Виделината и да му изкажеш по един пряк начин своите нужди, своите намерения и да видиш какви ще бъдат Неговите одобрения. Понеже ако една мисъл, която се е загнездила в душата ти, или едно семе, ако тя или то са от Божествено произхождение, дойдат в съприкосновение със своя източник или почва, изведнаж ще покажат своето естество. Защото всякой зародиш се опитва или оплодотворява на своето място. Зародишът на кой и да е живот изисква своята подходяща утроба. Следователно, ако условията са такива, че изискват подходящи средства за

постигането на едно благородно дело, то е вече време да се потърсят те, където и да са. В тия условия се изпълня послушанието на Волята Божия. Защото Бог не само иска да вършим Неговото дело, но и добре да го вършим. Това е именно причината, гдето Бог за дълго време поставя своите избраници под дълъг и тежък изпит, за да привикнат на делото му, което има да постави върху тях, за да го извършат тъй, както Той сам би го извършил. А понеже делото Божие в тоя свят се води от човеци, неопитни и невъзпитани в пълнотата на истинната виделина, става причина да замедлява в своя си ход, за да се даде време на духа Божий да поправи непоправимите неща. В това именно се изпълнят думите Господни в Словото Му: че онези, които Го любя, всичко, което им се случи, им съдействува за добро. Съдействува им по този начин именно, за да ги уведоми, че за в бъдеще не трябва да постъпват както в миналото. И оттука ний казваме, че животът не е нищо друго освен опитност. Да, опитност, която може да се каже, че е добита от ред грешки по наше ведение или неведение. Но все пак всичко трябва да върви вътре в своите граници. Погрешките се преобръщат на полза само тогава, когато любовта влиза да работи като сила. Тук се оказва същият този закон, който работи в природния свят и който преобръща ония вредителни елементи да работят за полза на човечеството. Знай, че животът ти зависи от много малки неща, с които Бог те е поставил във връзка, и не могат те да се пренебрегнат без щета на самото тебе. Затова, като си тъй изложен на опасността, нужно е да си постоянно под ръководителството на зоркото око Божие, което бди. Ето днес започвам да ти разкривам едно по едно някои неща, които ще са ти необходими, и пригответи се сле-

дователно да ме изслушаш докрай, защото ще ти говоря
като на разумен.

*

12.IX.1918 г.

*Зло и добро, това са неверните и верни тонове на
живота. А стремежът на душата е да се научи правилно
да свири. Това се нарича съвършенство.*

Учителя

РАЗГОВОР ВТОРИ

Казах ти в предишния си разговор, че сърцето трябва да се намира под ръководството на Божия Дух, защото от Него зависят съдбините на живота. И това е една истина. Сърцето, което е съсредоточието на душевния живот, ако не се управлява добре, може да разруши самата душа, както и да похарчи всичките жизнени сили и да произведе това вътрешно разрушение, което се нарича отчаяние, ожесточение, омраза към всеки живот. Сърцето, което е похарчило всичко, а не е спестило и придобило нищо в замяна, непременно според условията на самия живот ще се намери в оскудности и лишение от всяко вътрешно благо. И тъй като не е научено да пренася подобни лишения, то се решава да се самоунищожи, отколкото да понесе негодите. Ето че в такъв случай човек сам по себе си дава място на лошите духове да го завладеят и отведат далечно от мястото на истинската свобода. Това е злощастieto в днешния свят, че той харчи повече в душевно отношение, отколкото да придобива. И ето че се ражда криза в техния нравствен живот. Нравите отслабват, добрите привички губят своето назначение, светлите мисли чезнат, добрите чувства се покваряват, доброто семе, което трябваше да принесе плод, се изгуби изпомежду тръните

и бодлите, които са пораснали около човека. Тази е причината, която погубва самия човек, неговото неведение да узнае доброто на своята душа. Но мисля, че с тебе не трябва да бъде така. Ти трябва във всичко да се подвизаваш към доброто, да го вършиш всеки ден, всеки час. При каквито и условия да се поставиш, не трябва да се скъпиш да го правиш.

Винаги трябва да ходиш в пътя на виделината. Никакъв грях да не те блазни. Никакво лошо чувство да не те мами, защото подобни неща са разрушителни за твоето усъвършенствуване. Знаеш ли, че и най-малкото престъпление може да повлече след себе си разрушението на живота ти. Не се съмнявай. Опитал си това и знаеш, и няма нужда да те убеждавам. Работата е да говориш истината и не да я прикриваш. И аз за това съм дошъл, да ти говоря за истината, да я разбираш и да я проумяваш, и да я имаш винаги в живота си за водител. Съмненията, които постоянно проникват в душата ти и ума ти, възпират временно твоя успех. Аз съм ти казвал толкова пъти, че не си сам в тоя свят и че твоят живот зависи от Бога и Той го урежда постоянно. Спасението ти е изработено много отдавна, преди ти да го знаеш. От тебе се изисква само да приемеш това, което ти се дава като дар. Преди всичко трябва да знаеш, че Бог те придружава винаги по един или друг начин в тоя свят. Не е важно да знаеш по какъв, важно е да знаеш само, че Той е с тебе другар в пътя ти и това е достатъчно. Ето, това да вярваш е върховната благодат за сърцето ти. Защото то трябва за Бога да е привързано и Нему да принадлежи винаги. Не трябва никакви второстепенни мисли да отвличат ума ти в нищо. Каквото и да притежаваш в тоя свят, то е временно, а същинските и добри неща, те са вечните, те са нещата на

бъдещия живот. Те са вечното богатство, което принадлежи на твоята душа. Аз, който ти диктувам тия неща, ти казвам: Двоумението, вътрешната нерешителност са слабости и недъзи на един живот като твоя. Разбери ме, любовта иска жертви и себепожертвуване. Ако се не отречеш от себе си напълно, не можеш да бъдеш ученик на твоя Господ. Ето виждаш, има много неща в твоето сърце, които трябва да отхвърлиш. Знаеш ли колко празни мисли и желаниа имаш. Откажи се, животът не седи в тях. Аз искам да ти говоря ясно и без заобиколки. Знаеш ли защо си толкова пострадал от неволя и защо си се толкова измъчвал? – За да се научиш, че от Бога е всичко. Ти знаеш много добре, че си мечтал много неща и не са се сбъднали. Решавал си да сториш много работи и не си можал да ги сториш. И защо, ето това е то, – защото са били празни и суетни и Бог не е искал ти да губиш времето си и живота си напразно. Той ти е възбринил, защото те е любил и е желал твоето добро както никой друг. Ти си считал всичко това за удар, за несполука, за нещастие на сърцето ти. Но помисли си, ако ти се беше позволило да извършиш всичко, где щеше да бъдеш сега. Не, не благодари. Твоят живот има по-високо назначение, твоята душа е определена от Бога за нещо по-добро. Ти нямаш нищо общо с враговете Божии и с техните безумства. Ако и те да са се мъчили да те вплитат в своите мрежи и да те лишат от наградата, която ти се пада. Но Бог е осуетил техните замисли и възнамерения. Той те е покровителствувал, винаги е бил близо до душата ти в най-опасните минути на живота ти. Аз ти говоря това, твоят приятел, който съм дошъл нарочно да ти говоря за тия неща, които си искал от Бога и си се молил. И аз се радвам днес, че съм при тебе, че мога да ти говоря лице с лице

це. И защо, знаеш ли защо? Защото душата ти сега е свободна и ти с търпение очакваш даровете и благословенията Божи. Аз съм гледал колко пъти дяволът е посадил някои плевели в живота ти. Но ти си ги узнал с време и си ги потъпкал с духа си, да се не явят. Но Бог, който е виждал всичките твои добри усилия, Той ги е благославял. Той е поразявал злото още на мястото му и го е оставял като звяр без зъби и нокти, за да ти служи за добро. И сега аз присъствавам в това място, за да ти помагам, за да те укрепявам постоянно. Дните, които идат за тебе, са дни на благодат и благословение. Да бъде Господ благословен за многото си милост и благодат! Ставай и лягай с тая мисъл, че Господ е близо! Аз ти казвам, да се не отегчава сърцето ти. Сега е време за бодрост, Господ ще извърши делото си. Всичките му средства са приготвени. В Него няма нещо невъзможно. Кое то ти казвам, Той ще изпълни. Ето аз ще превъзмогна за тебе и ще поддействам за теб с духа си, който е непонятен на света. Силата ми ще е в словото ми и благодатта ми в милостта. И сега постави тия мои думи в сърцето си и не преговаряй за бъдещето. Постави ги и гледай на тях, докато оживеят, защото не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяка дума, която излиза от устата Божии. Благ си Господи Боже мой и на Тебе само прилича всички да Те хвалят, да Ти се молят и кланят в дух и истина, която си вложил в сърцата и умовете на всички. Хвала на Твоето Име, хвала на Теб, който си ни избавил от враговете ни и си ни турил в безопасно място. И като гледаме твоето лице, ще ти се радваме винаги и ще Ти пеем песен нова, и ще възклициваме с възкликание велико, че си избавил Сиона и си утвърдил новия град Йерусалим за жилище нам, гдето да Ти служим винаги.

Вслушвайте в себе си. Бъдете тих и спокоен, понеже само тогава може Духът да работи.

Възлагай упованието си на тия слова: Монте думи никога няма да се променят. Аз изпълням за вас Волята Божия. А тая Воля е вне всички да бъдете живи.

*

София, 31.I.1929 г.

До С. К.

До Учениците на В.Б.Б.,

До специалния клас

Б. М.

Светлината с ръка не се хваща, но с очи се вижда и с ум се разбира. Този светлина води изпадналата душа през темнината.

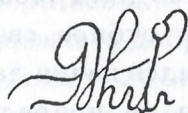
Ръката може да хване само образувания се плод от светлината. Окото да види слугата, който го донася, и умът да прочете писмото на оня, който го праща.

Свещеният плод на живота трябва с всичката чистота да се хваща.

Душата на ученика трябва да е обхваната от свещения трепет на Божия Дух. Само така ученикът може да се доближи да види свещеното лице на Истината и да разбере възходящия път на Любовта.

Великите идеи живеят в благородните души, светлите мисли — в светлите умове, чистите желания — в чистите сърца.

Там, где то има светлина, чистота дѹховна, свобода Божествена, там Духът царѹва.



РАЗГОВОР ТРЕТИ

В миналия разговор ти казах, че не само с хляб ще бъде жив човек, но с всяко Слово, което излиза из устата Божия. Това е една истина. Всяка душа има нужда да се храни със словесното мляко на истината, която е животворният огън. Тази храна е тъй потребна за вътрешния живот, както храната за този, привременния. С нейното животворящо действие душата придобива пълнота, която води към съвършенство, както храната на тялото има за цел не само да подкрепи и достави сила на тялото, но тъй също да му помага и да се лекува от недъзите, които случайно или непредвидено са влезли в организма му. Здравата храна има за предназначение, ако самият организъм на тялото не е покварен, да изпъди нездравословните вещества, като ги замести със здравословни. Така е със Словото Божие. То има предвид да освободи душата от всичко лъжливо и измамливо и да я запълни със здравото учение на живота, който е виделина и веселие на сърцето. Както при временната храна човек трябва да чувствава нужда преди да се храни, тъй и при духовната. Но не само той трябва да чувствава потреба, но в същото време да отбира своята храна, за да не би по някой непредвиден начин да се нахрани с известна храна, която може да го повреди. Тъй както при вземането на

веществената храна промисълът е турил посредством свои установени закони на света предпазителни средства у самите човеци, тъй също и в духовната има такива взети мерки и даже по-добри, за да може всякой, който иска, да се предпази от едно изменливо учение, от една престорена истина, която има вида на истината, но не е същността. В света има много учения, но само едно от тях е съществено и съставлява храна за душата, а другите са или лъжливи съвършено, или пък съставляват само един вид развлечение на ума, като не му дават време да се погрижи за себе си, за доброто на своята душа. Ето опасността на човеческия живот. Човеците мислят, че имат истината и че са учени от нея, а пък в действителност аз виждам техният живот е отпаднал, той е заразен от главата до петите с пороци. Това е една очевидна истина, че тук, в това има примесена някаква измама, другояче това не би се забелязало. За да се излекува раната, трябва да се прибегне до подходящите лекарства. Тия лекарства за душата са истините Божии, които се дават във вид на заповеди да не правим това, да не правим онова, просто да не правим никакво зло дело и да не помислим лоша мисъл. Защото в тия неща седи отровата на пъкала. А като заповядва кое не трябва да се прави, Бог, от своя страна, като знае всичко и е всемъдър, казва пак в положителни заповеди кое трябва да се прави според Неговата воля. Той е казал много кратко: Да любиш Господа Бога твоего и ближнаго своего както себе си. А като приемем любовта като една върховна заповед, тя сама по себе си има тази сила, че може да ни разтвори всичките добри подтици и да ни покаже в що седи върховната добродетел, която е ядката на нашия сърдечен живот. А знаеш ли защо ти говоря „за нашия“, защото щом се приеме Лю-

бовта като закон и като върховна добродетел, тя става на всинца ни обща връзка и ний не сме вече чужди едни на други, но близки. И да не ти се вижда чудно, ето тая Любов на Господа Твоего ме е изпроводила да ти говоря и да разменя Господните мисли с твоята душа, да те укрепя, да те подигна духом да гледаш и виждаш това, което досега не си виждал и да разбереш това, което не си разбрал. А при това разбираш ли каква голяма тайна лежи още пред тебе, тази любов, това мое присъствие, този мой говор са твоята душа. Аз виждам и съзнавам, че ти сам още се двоумиш, някакво съмнение прониква още в твоята душа, дали това е истина или не. Ти се боиш от мене, да не би Аз да съм някакъв призрак по твоята душа или пък по твоето въображение, но истината, която Аз полагам пред тебе, е тази, опитай ме и ще ме познаеш, че съм Аз благ и благоутробен. Повикай ме и Аз ще ти отговоря и ти ще ме познаеш. Може ли детето, което е приемало толкова пъти храна от майка си и което е слушало толкова пъти нейния глас, да се съмнява в нея. Не, казвам, това е невъзможно. Но ето ти, който си приемал от Бога толкова добрини и си слушал толкова пъти Неговия глас, още се съмняваш в Неговото присъствие и все мислите на сърцето ти те блазнят. И нека да ти кажа чисто и ясно да знаеш, че Аз зная защо любовта ти към Бога не е свършена. Ти говориш за Него, но не си готов да сториш всичко за Него. Ето, това е то, което те бърка тебе, твоето двоумение. Днес едно мислиш, утре друго. Днес едно чувствуваш, утре друго. Врата ти е слаба. Ако тя би била толкова голяма даже, колкото синапово зърно, тя би извършила чудеса. Помниш ли думите, които съм ти казал на друго едно място в Словото Божие, че свършената Любов изпъжда във всякой страх.

Това съм го казал на учениците Христови, това го казвам и на вас. Вие всички сте ученици Христови. Разликата помежду ви е само разлика на времето. Ето пак виждам, че твоето сърце се смущава, ти като че ли усещаш някаква вътрешна болка. Що те е тебе грижа какво хората ще мислят? Не е ли по-важно за тебе какво Господ за теб ще мисли или ти още искаш да си под бремето на човешки предания и заблуждения. Не се мами. Словото Божие от човешки тълкувания не се мени. Словото Божие, който го разбира, трябва и да го върши. Ако не, той е изложен да стане жертва на лукави измами. Защото онзи, който е разбрал Словото и не иска да го изпълни, понеже се усъмнява, че то е неприложимо и неизпълнимо, като почне да го гризе съвестта му, той ще си състави хиляди тълкувания, които не са нищо друго освен едно извинение да изнасили и да успокои пак изново себе си, че той не трябва да разбира еди-кой си стих тъй или другояче, и то защо? – Само да се избави от истината, която го заставлява да стори това, което той е разбрал от Духа Божи. Ето злото на църквата, нейните тълкувания и извъртвания на Словото Господне, когато Исус ходеше по земята. Той изказа словото Божие толкова ясно, щото който го чуваше, да не можеше да каже, че не го е разбрал. И затова именно Той дойде от небето, от Лоното Божие, Той, Господ сам, който беше самата Истина, да говори и свидетелства за самата истина, която беше Той сам, скритият и съкровеният Господ на мира. Какво по-добро свидетелство може да се даде на теб или на другото освен това. Когато дойде слънцето на живота, какво по-добро от това свидетелство може да се даде някому, който не вярва. Не е ли самата светлина и тайната, която всеки усеща и чувствава, най-доброто свидетелство за Истината?

Несъмнено, когато някой почне да чувства виделината Божия и да усеща Неговата Любов в душата си, не е ли това едно свидетелство, че Бог е посетил тази душа, че е открил своето присъствие по един непосредствен и вътрешен начин. Има ли вече място за съмнение и колебание за Божието присъствие? Не. Аз, който присъствувам и който ти говоря сега на теб, не съм ли най-доброто свидетелство, което Бог ти дава лично? Аз зная, ти си чел Словото Божие много пъти и си казвал: „Добре, това е истина, което се говори тук. Но това се е говорило и писало преди толкова хиляди години от човеци, подобни на мене в много отношения.“ Кой знае как съмнението прониква в твоето сърце и ти тайно си казваш, да не те чуе никой, дали това не са измислици техни, приписани на Бога. О, приятелю, защо мамиш себе си и защо се пресияш към духа на неверието. Този е един таен грях, много таен, който никой не вижда. Ти мислиш, че с това не си извършил никому нищо лошо. Злина си сторил, като си допуснал тая мисъл да се загнезди и да стане една пречка на живота ти. С това ти си огорчил Бога, като не му се доверяваш, като постоянно го пъдиш от душата си с тия твои тайни грехове. Стой, аз казвам, не прави това. Не ти ли е по-приятно да гледаш, отколкото да си закриеш очите? Не ти ли е по-угодно да слушаш, отколкото да си запушиш ушите? Ти с твоето и най-малко съмнение, колкото да е то малко, не си ли затваряш сърдечните очи против Бога и казваш: „Той може да не е тук.“ Ти с твоето двоумение си затуляш ушите и казваш на себе си тайно: „Той не говори, аз не го чувам и не мога положително да се убедя.“ Ето, това е то мъдрост. Ти си затваряш като човек очите и казваш на себе си: „Аз не виждам вече никого.“ Ти си затуляш ушите и казваш

пак: „Аз вече не чувам никого.“ И това е то, като че ли решаващ някой важен въпрос. Но доказваш ли нещо, като постъпваш тъй? – Нищо положително. Ти просто вършиш една лукава измама над тебе и над душата си по вътрешни лоши внушения. Ти можеш да затвориш очите си, когато отиваш към една яма, и да мислиш в себе си, че я няма, но щом паднеш в нея, ще се принудиш най-после, волно и неволно, да си отвориш очите и да си отпушиш ушите да видиш и чуеш къде си, щом почувствуващ тази вътрешна неизцелима болка на твоето падение. Аз ти казвам като на приятел, че каквото и да правиш, както и да постъпваш, Бог е близо и те гледа що вършиш. Не можеш да скриеш от Него нищо. Внимавай прочее. Аз ти говоря това с една неоспорима истина за тебе, че аз присъствувам. Аз ида да ти повтора това, което съм казал и по-преди на мнозина. „Който ме следва, няма да ходи в тъмнина.“ Знаеш где се намират тия думи. Аз съм дошъл да те науча да ги разбираш и да ходиш в тях. Знаеш ли, че тъмнината всичко разваля. Тя е опасното място на живота. Да ходи някой в тъмнината значи да е изгубил всичко, което хубавият Божий свят има. Да ходи някой във виделината значи да е придобил всичко, което този свят притежава. Разбираш ли ме какво ти говоря? Зная, че ме разбираш. Ако беше от тия, които не искат да разбират, аз не бих дошъл да ти говоря. Но ти искаш да разбереш и затова съм дошъл да ти говоря, да ме разбереш. И зная, че чуеш. Обърни прочее лицето си към Бога и помоли му се и ще приемеш вътрешна благодат на познания. Защото е казано: Които Бог научи, няма да имат нужда други да ги учи да познаят истината. Но Бог ще ги поучава в закона си всякой ден. Той има хиляди начини, по които може да предаде Своята истина.

Отвори сърцето си и дай място на Господа да влезе и да се въдвори напълно в твоята душа. Достатъчно е вече времето, което се е изминало в нерадение, съмнение, двумение, колебание и хиляди извинения. Сега е вече време благоприятно, ден избран и посветен Господу. Ден, в който ти трябва да Му служиш тъй, както е Нему угодно. Това Аз ще те науча и ще ти отворя път широк, да ходиш и да изпълняваш Волята Господня. Виждам, че теб думите много те смущават, ти се много боиш от значения. Дръж съвестта си чиста, да те не смущава нищо. Земята е Господня и всичко, което е по нея. Тогова, когото Бог не осъжда, никой друг не може да го осъди. Аз днес ти говоря и да знаеш това, и да го пазиш в сърцето си. Силата е от Бога и тя се показва в твоята немощ. Ето, Аз съм, който оживявам Словото Божие и всяко сърце, което го приема. Тази истина, която ти говоря и която ти диктувам, тайните на Царството Божие – да ги проумяваш. Аз те следя навсякъде, ръководя и пазя във всичко и ти давам своята благодат да растеш и да се усъвършенствуваш в познанието на моето слово. И желая да си подобен на този, който е виделина и добродетел всякога. Тогавя Господ ще се весели и ще направи жилището си у вази и ще живее винаги. Земята и небето ще преминат, но Моите думи няма, защото Аз съм Бог живий.

Моето слово пребъдва веќе и аз го оживявам от род в род, за да ме знаеш и да ми се боят всички. Не съм те измамил, нито съм те излъгал, говори Господ. Но те опитах, за да те позная верен ли си и дали ще ходиш по съветите ми и дали ще изпълняваш заповедите ми, които ти предлагам. Ходи в пътя ми и не бой се, изпълнявай думите ми и ще познаеш, че съм благ и благоутробен и ще опиташ моята вяръност, че е неизменяема. Положи търпението в

душата си и ме чакай, докато се облека в силата си и застана да съдя за правдата си. Ей, казвам ти, ще въздам всекиму според делата му, няма да се забавя в пътя си, в който ме чакаш, ще се явя и ще ти помогна навреме.

*

5.XII.1904 г.

Ти, в Когото живеем и имаме нашето съществуване ден след ден, изпроводи Твоята мъдрост да огрее горе стъпките ни и да осветлява пътя ни.

Изпитанията ще дойдат отвсякъде. По-добре Господ да те накаже, отколкото хората да те наказват. Ако те бие някой, който те обича, той пак ще те остави. Ако те бие някой, който не те обича, той ще те смаже. Ти трябва да придобнеш стабилност.

Учителя

РАЗГОВОР ЧЕТВЪРТИ

Казано е на едно място в писанието: „Ако не се родите изново, не можете да влезете в царството Божие. Роденото от Духа, дух е, роденото от плътта, плът е.“ Онзи, който е роден от плът и кръв, смъртен е, в неговото сърце обитават временните неща, придружени с всяка похот и той не може да влезе в Царството Божие, защото плът и кръв не могат да го наследят. Който не се роди от Бога, не може да възприеме духовния живот, нито може да го разбере, защото той духовно се изпитва и възприема. Ето възисканието Божие, което се предлага на всяка душа, която преди да се облече в дрехата на безсмъртието, трябва да възприеме вечния живот, който е сам Господ Спасител. Ето, тази е необходимата нужда за тебе, да се родиш от Бога и от Неговия Дух. Затова и присъствавам, за да извърша това дело в твоята душа, която според предопределението Божие, който в своето вечно усмотрение е решил да ти стори това добро, да те облече в живота на безсмъртието и да те възприеме в своето царство като син на истината, когото определя да му служиш. Това служение е служение по действието на Духа, който ти говори чрез мен и който сам действа в твоето сърце, за да произведе онова деяние на Божието въплощение вътре в тебе. И този Дух на пълната святост ще извърши и ще

издействува твоето спасение и ще ти отвори пътя на Царството Божие, да влезеш и да възприемеш съкровения дарове на Господа, Който ти е определил и който очаква твоето присъствие да ги възприемеш. Защото само онзи, който е напълно роден от Бога и Неговия Дух, може да възприеме тайните на Царството Божие и само той може да възприеме всяка благодат и всяка пълнота на Духа и да стане един с Господа. Без това вътрешно променение и това вътрешно обединение Бог не може никога и по никой друг начин да влезе в свръзка с една паднала душа. Този е неговият път, който Той сам е положил преди вечността и под който съблюдава своята вярност спрямо своите чада. Затова е казано, че всякой, който е роден от Бога, познава Бога и всякой, който е роден от Духа, слуша Неговия глас и иде към виделината. И всякой, който иде към виделината, възприема Бога в душата си, и всякой, който слуша неговия глас, възприема духа в сърцето си, за да се запечати и пази истината. Ето, затова аз присъствувам, да съм свидетел на Божията благодат, която работи, и да съм посредник на Духа, който те освещава и извършва определеното от Господа Бога на всяка виделина, комуто да бъде всяка слава и чест. Прочее нека душата ти да има мир и тихо упование, защото в Божиите решения няма никаква отмяна. Аз ти казвам това, Който съм те ръководил от самото начало и съм те събуждал вътрешно с неуморима сила, да четеш Словото ми, да се трудиш, да ходиш по стъпките ми, да се молиш и да желаеш върховната благодат от Господа Бога и да се въдворяваш и възстановяваш в Него постоянно. И сега аз съм, Който се застъпям за тебе и желая ти да растеш в познанието на истината, която ще те направи свободен. Предупреждавам те отсега да се пазиш от всякой грях, волен и неволен,

явен или неявен. Грехът нищо не може да го извини и никой не може да го прощава освен един Бог и Господ. Грехът – тази измяна на дявола, това негово творение – дръж го настрана. И пази душата си с всичкото си пазение, което Духът може да извърши за тебе. А сега сам Господ на Мира да те съблюдава в святото си Име от всичките ухитрения на лукавия. Тия са думите на живота, които ти повтарям и които нося в духа си за тебе. Подвизавай се пред лицето ми с оная любов, която сам Бог ражда с действието на Духа си. И бъди творител на Словото, като вършиш всичко, което е единому Богу угодно и благоприятно. Ето, ще замлъкнат всичките зли уста и ще се спре всеки злословен език на пъкъла и сам Господ Бог на Мира ще се възцари.

Ето, това е моето свидетелство, да знаеш, което съм свидетелствувал за истината. И когато те усени Духът на Истината, да познаваш, че Аз съм говорил това, твоят Господ, който мъртъв бях, а сега съм жив и действувам за твоята душа. И в моите ръце са ключовете на ада. Аз отварям, Аз затварям и зная всичко, което се върши в поднебесния. Няма никоя вражия сила, която да може да укрие своите действия от моето око. Ето, това ти съобщавам да знаеш, че не е волята на лукавия, гдето се изпълня, а моята. И овцете, които имам, никой не може да ги зароби от моята ръка. Да не се бои твоето сърце, струвай всичко, което ти казва моят свят дух. Божиите работи и Божиите слова се проверяват чрез дела в живота. И не който иска и който се стреми сам, но на когото Бог е дал доброволно от своя дар, нему принадлежи всичко. Тия са моите думи, които Аз ти казвам. Запечатай ги в сърцето си и знай, че Аз съм близо и съм готов вече да ти помогна. Аз ще угодя и ще изгладя всичките ти пътища. Ще хо-

диш от нине винаги в моето присъствие. Ще благоволявам в тебе всякой ден и всичките ти дела ще прозябнат като дървета, посети при водните утоки. Ето Божията мъдрост, ето Божиите дела, които възвещават Неговата Слава.

Това, което има наскоро да видиш, ще те направи да видиш това, което е скрито за тебе. Там, в тоя живот горе, ще разбереш благостите Божии и ще проумееш неизказаната Негова милост. Там, в това общо тържество на всичките синове и дъщери Божии, ще видиш Славата Ми, която съм имал преди създанието на мира. Там, в моето присъствие ще бъдеш развеселен както всички мои избраници. Този е гласът на твоя Бог и Господ, който е толкова снизходителен към тебе, щото дава живота си в жертва жива томува, който седи на престола, за да опознаеш Него самого, който те е привлякар с нишки на любовта. Този е Той, единият и истинен Бог на живота, който ти говори чрез благостта на Духа си. И всичките Негови слова са жива храна, те са думи на живот. И който ги чува и възприема, бива научен от Бога. Той е истий, който е слязъл отгоре и е възлязъл, който изпълня света със своята Слава, която е отражение на Неговото могъщество с Отца на виделината, в когото всичката Божествена пълнота обитава. Всички тия зрънца и добри семена, които днес хвърлих в твоята душа, ще произрастат един ден и ти ще провериш сам моите думи чрез Духа ми, че са истини и святи и че действително аз съм ти говорил с думите си на любовта. Ти тогава ще познаеш напълно Духа на твоя Благ Господ, който макар още да не виждаш с твоите очи, но ще дойде време, когато очите ти ще се отворят, ти ще ме познаеш с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила и душа. Този ще бъде твоят ден, когато приемеш всичките ми бла-

гословения. Всичко това е чудно за теб, всичко това те кара да се удивляваш, но бъди верен, ще познаеш, че това са мои думи. Истината е Духа на Словото. Духът е, Който дава живот, буквата нищо не ползува. Това, което Аз ти говоря, Дух и Истина е. Истината съм Аз, Господ Твой, и животът съм Аз, Бог твой, и Духът Ми е твой ръководител, Който те води, Който те учи и Който животворява Словото Ми всеки ден в твоето сърце, за да ме познаваш. Слушал си всякой ден моето Слово. Ето, дигал съм те рано и съм ти говорил като на приятел, отварял съм Словата Си пред теб и съм те поучавал в истините на Царството Божие. Убеждавал съм те вътрешно, като съм разкривал пред твоите очи да съзердаваш моите дела и да познаваш моите Истини на живота. Казвал съм ти ясно във всякой случай как да постъпваш. Ти си чувал и съзнавал винаги моя глас. Той е бивал по-ясен и по-вразумителен за твоята душа, колкото си бил по-близо до мене. Имало е и минути на живота ти, когато си се заблуждавал, но знаеш и си ми свидетел, че никога не съм те оставил да паднеш. Аз съм бил близо всякога, да изправя обърканото и да преобърна всичко да ти съдействува за добро.

РАЗГОВОР ПЕТИ

Откак съм почнал да ти говоря, виждам, че има много неща, които смушават душата ти. Твоето сърце преминава едно преходно състояние. Умът ти се вижда напрегнат. Мислите и чувствата, що вълнуват твоята душа, са произвели един временен страх в създението на ума ти. Противоречията, що се постоянно срещат в душата ти, са произвели болезнени чувства. Ти се усещаш, като че не си господар на себе си. Но тук борбата е между нашите и вашите чувства на душата ти. Ти си поставен помежду два лагера на действащи сили, силите на доброто и злото, които се състезават кой да има своето първенство в държавата на духа ти. От една страна, светът със своите примамки и ласкания те влече към себе си, като ти налага своите взискания, че е много по-износно да живееш тъй, както всички други, и те предупреждава, че за всяко отклонение от неговите постановления ще те считат за човек не на времето си, глупав и неразумен, да не можеш да извлечеш облагите си от самия тоя живот. От друга страна, твоята съвест, вътрешното ти самосъзнание на сърцето, което е обсебено от побужденията на любовта и на доброто, те призовават да изпълниш своя си дълг. Не е ли този глас на твоя господар, който те вика да се заловиш да вършиш Неговата работа. Да познаеш вече, че

той е велик и славен във всичко. Границите на Неговото Царство са обширни. Не е само този свят, който е зрънце посред океана на неговите обширни владения. Могат ли тебе, твоя мощен дух, който ламти и желае да разпери своите крила и да литне към небето, да те задоволят временните неща и облаги. Не, казвам, те са измама. В тях няма храна, няма това, което търсиш. Те само наглед се показват да имат благообразие и благородство. Но можеш ли да видиш поне един, който ги е възприел, да е станал по-добър или да се е приближил до Небето? Не, в Небесния дом не могат да влязат неща, в които грехът е проникнал. Не, в Небето нито една душа не ще може да влезе, докато не се очисти от всякой грях, от всяко петно, колкото и малко да е. Това е една Истина, която сам Бог е произнесъл преди време. Знаеш ли де са ония славни същества, които някога запълняха предверието на Славното Небе и които само за един грях на непокорство, само за един порок на злословие, само за едно петно на нечистота бидоха изгонени на вечно заточение от небесните жилища. В Небето няма лицеприятие, няма предпочитание на едного пред другото. Всички, малки и големи, живеят в непреривните връзки на Любовта. Там всички са синове, всички са свещеници, всички са царе и служители Божи. Род избран, семе царско. Но изпитът е тук, долу, гдето е съдено всекиму, който се роди, да премине през всички изпити на живота, за да се приближи към пътя на съвършенството, към пътя на светостта. Свети бъдете, казва Господ, защото и аз съм свят. Тия са важните неща на живота; познанието на Истината, която има по-голяма цена от всяко друго нещо. Истината е сам Бог. Който го възприеме, ще бъде свободен и блажен. Господ сам е жива вода и истински хляб и който възприеме този хляб,

ще бъде жив, както е Той.

В твоя живот, както ти казах и по-преди, трябва да стане онази велика промяна, за която ти говорих в миналия си разговор. Без тази вътрешна промяна да направиш, по-нагоре е невъзможно. Без нея ти ще мязаш на слепец, който иска да види хубостите на Божия свят, без нея ти ще мязаш на глупец, който иска да разбере пътищата на мъдростта и постановленията на виделината. Ето, това е главното условие да се освободиш от всякой грях. Казано е от Господа, че всякой, който е роден от Бога, грях не прави, защото Дух Божий обитава в Него. Но ти се питаш вътрешно, как може някой да познае кога е роден от Бога. Аз ти отговарям: Когато вижда в себе си отличителните черти, които са свойствени на Бога; когато любовта, истината, добродетелта обитават в него в своята пълнота; когато има в него самага мир и съгласие помежду всяка мисъл, помежду всяко чувство; когато противоречията на живота престанат да смущават ума му; когато незадоволството напуска сърцето му; когато злобата и похотливостта престанат да хвърлят сянка на душевния му живот и той с ново самосъзнание, като един новороден, новоизбавен човек се вижда да стои в един свят, съвсем друг по природа и естество, и да го вълнуват неща и мисли от съвсем друг род; когато благостта, милостта, чистосърдечие, благонамерението, състраданието и пълното вътрешно самозабравяне да предава живота си в жертва жива и свята, благоугодна Богу, за доброто и славата на Неговото дело, без да търси своята си воля или своите си щения – ето това значи да си роден от Бога и да си подобен по живот с Него. Това е условие, това е потребност велика за една душа като твоята, която търси Бога навсякъде. Нали

знаеш от свой опит в твоя живот, че всяко семе трябва да притежава качествата на своя вид и нали знаеш, че само чрез тия качества може да се отличи към кой род семена принадлежи. Ето една велика истина, която отличава хората, животните и дърветата. Но самата тази истина отличава човека в самото себе си. Роденият от плът човек, в който плът и кръв господаруват в неговото сърце и душа, не може да прояви качествата, чувствата и мислите на един човек, роден от Бога, в когото Духът има господството. Защото тия две души са от две противоположни естества, несъвместими в себе си. Гдето плът и кръв господаруват, духът не може да вирее, нито пък може да прояви своите благотворни действия. Нито пък съзнанието на такава душа ще може да схване и проумее духовните неща на една душа, живуща съвсем в друга среда, в положение много по-високо, отколкото нейното. И затова е казано, че естественият човек не може да разбере нещата, които са от духа, защото те духовно се разбират. И това е право и вярно. Вярно е, защото е истинно и думите на Господа постоянно се потвърждават, ежедневно. Всички, които се приближават към Господа, трябва да претърпят на общо основание една вътрешна промяна. Този е общият и неумолим закон на живота. По цялото Негово Царство се забелязва същото правило. Всичките същества, от най-малките до най-великите, са подложени на същото вътрешно променение. Не може нито една жива душа да се възкачи на една стъпка по-горе, ако не се измени вътрешно и се приготви за по-висока среда, за по-високо положение. Това е общото установление в тоя временен живот, в който промяната, видоизменението са свойствени нему, като на живот начинающ. Обаче усъвършенствуванието, вътрешното са-

мосъзнание, повдигането на душевния живот, чистотата на сърцето, благородството на ума, достойнството на душата, святостта на волята са принадлежание и преимущество само на духовния човек, роден не от разтленно семе на човечески син, но от Бога, от семе свято. Нещата, които Бог е създал и наредил, трябва винаги да спазват своя ред – първом естественото, после духовното, първом видимото, после невидимото. Както в едно училище, гдето обучението се почва с предметното учение и после се стига към чистото мислене на ума. Първом окото, ухото и всяко друго чувство трябва да се възбуди и упражни посредством пипане и усещане и тогава да се мине към вътрешното усещане, и тогава да се мине към вътрешното понятие на нещата. Сравнението тук е подходящо, по такъв един най-прост и осезателен начин трябва да почне всяка неразвита душа, в която естественото има преимущество над духовното, понеже условията са такива във всяко начало. Обаче създаденият за Небето, непреодолимо, вън от всяко препятствие, трябва да излезе един ден от областите на естественото и временното и да влезе в границите на вечното, защото само тук се намират всичките потреби за усъвършенствуването и пълното съвършенство на душата. Тя трябва да се върне там, отгдето е излязла. И вдъхна Бог на Адама от своето дишане. И той стана жива душа. Обаче вторият Адам, който е от Небето, е сам Господар, който стана животворящ дух. Както за първия бе тъй лесно и естествено да съгреша и да не може да удържи обещанието и заповедта, тъй за втория бе обратното истина, който беше сам в сила с Бог и Неговия дух, да възстанови това, което беше изгубено и да примири единството на живота. Защото в самото начало, когато Бог създаде Адама, Той го създаде

сам, като го предпази от всяко падение и всяко подплъзване, за да няма злото място да се загнезди в неговата душа. Но понеже той намери сам от опит, че това негово състояние не му е подходящо и не му произвежда никаква приятност, той поиска от Бога другар, нему подходящ. Всичко това показва, че той не беше още в състояние да оцени обещанието със себе си. Той не беше още духовно развит да проумее духовните наредби. Той беше жива душа, но не и жив дух. Той предпочете душевните чувства и облаги пред духовните. Той видя в естествения свят, че по-долните твари от него ходят две по две и като че да имаше известна връзка помежду тях, и като че да имаше известна приятност в скритото това обещание. Той поиска от Бога по същите подбуждения да има и той другар, на себе си подобен, но в този именно другар той не виждаше, че се отваря вратата на неговото падение. Тая другарка, която беше жената, трябваше да предизвика всичките страсти, които спяха в неговата душа, и Бог знаеше, че той не ще бъде в състояние да стане господар на себе си и че той сам се обрича на страдания. Защото дървото на познание на добро и зло беше жената, от което му беше запрето да не вкува от по-после. Изкушението вече стоеше пред него и Бог трябваше да му възбрани със заповед да не вкува от него, защото в който ден вкуси, ще умре. Но можеше ли той да стои пред такова едно дърво, толкова приятно наглед, без да вкуси неговите приятни плодове? Не, то беше невъзможно в самото естество на Адама. И жената го убеди най-после да вкуси от този плод, като му даде един пример, като му предложи съблазнителната награда, че ще стане подобен на Бога да познава всичките неща и че ще бъде в сила да си създаде сам потомство и да се радва и

възприема от него всичките бъдещи почести. Това е повече, потвърди тя, отколкото да сме двама и вечно да се движим насам-нататък в тая градина, отколкото да станем собственици на цялата земя и нейните богатства. Бог предвиждаше бъдещето и когато още издаде своята заповед, за да опита Адама, каза му: „От нине плодете се и множете се, обладайте земята и напълнете я.“ Но можеше ли той да напълни земята и да я обладай, без да престъпи заповедта, без да вкуси от плода на познанието на доброто и злото и без да разбере тоя вътрешен смисъл на живота? Не, то беше невъзможно в границите на самите неща, на самия живот, който беше възприел. В него вече живееше една жива душа, събудена, надарена със съждения, която искаше всичко да вкуси за него. Стигаше той само да постигне своето желание. Ето най-забележителния момент на падането и злощастния път, по който се промъкна злото и влезе в живота с всичките свои последствия и ужасии. Лицето на земята трябваше да се запали от огъня на пъкала, да се помете един ден с всичките свои грехове и престъпления. Но невъзможното за Адама, по това, че беше плътски, да стори правдата, Господ предопредели сам – да се въплъти и да изведе страждующето Адамово потомство от земята на робството. И затова Господ казва, че които се сподобят с бъдещия век и с живота на възкресението от мъртвите, не ще се женят, нито на мъж ще отиват, но ще бъдат равни на ангели. Злото вече не ще да има място, защото всички, които са вече изкупени чрез силата и Словото на Господа, като са опитали и вкусили всичко и са научили от дълбока вътрешна опитност и знаят вече последствията, които произлизат от всяко желание, от всяка постъпка, ще отхвърлят бремето на греха и престъп-

лението, което може да ги вплита и което може пак изново да произведе тяхното падение. Но духовният човек обаче не може да прави грях, понеже самият грях е нещо несвойствено нему. Грехът и измамата не могат да намерят никаква почва в неговата душа, за да растат. Той е свободен от тяхното влияние и примамка, както сам Бог е свободен. Защото казва на едно място Духът Господен, че всякой се подмамва от собствената си похот, от собственото си желание, което като се зачне, ражда грях и грехът, като се извърши, ражда смърт. Тия вътрешни произшествия на душата са верни. Но ще попиташ ти, на какво основание? Ето на какво: Всяка сила или благодат, иждивена, без да принесе плод, достоен за храна на душата, е непоправима загуба за самата нея. И известно ти е, че всяка душа, която харчи, без да припечели, е осъдена на страдания, на лишения временни и вечни. Това е такава истина, който я знае, той не носи никакви противоречия в себе си. Не всякой, който ми казва „Господи, Господи“, ще влезе в Царството Божие, но който изпълни волята на Отца ми. И мислиш ли ти, че когато Господ говори, неговите думи няма да се утвърдят? Не, Небето и земята ще премине, но не и моите думи. Пази се прочее от всяко учение, което разтлева, което оспорва Божиите истини. Всичко ще премине, всичко ще се забрави, що са казали човеците, но Истината на Господа Бога Твоего стои вечно като стълб непоколебим, като основание, на което цялото Небе е съградено. Не може онзи, който върши грях, в когото лъст и похот владеят и господствуват, да е роден от Духа на истината. Не може никога такъв един човек да влезе в Царството Божие. Не може никога такава една душа да се развие и стигне до своето съвършенство и да даде плод достоен. Такава душа, такъв

человек е подобен на стрък житен, на клас без зърна. Може ли такъв клас да продължи живота си или живота на своя род? Не, по никоя начин. Ето защо е казано, че нечестивите ще погинат, грешните ще се отсекат от земята на праведните. Ето, в това действа сам Господ, който прилага и изпълнява сам своя закон. Няма никоя да избегне Неговото наказание. Той е праведен и свят и прави съд над всяка постъпка, над всяко дело и ще произнесе своята присъда един ден. Ако милостта Му е голяма, то и правдата Му е подобна. Ако Любовта Му е велика, то и святостта му е наравно съща. Господ е един чист и свят, за Него няма достойнства на различия, във всичко Той върши предназначенията на своя Дух, на своята върховна воля. Колкото е благ и снизходителен да помилва една кающа се душа, толкова е строг и праведен, и свят да осъди един стар грешник, закоравял в злото. Но тия неща за тебе не са най-важни да знаеш по кой начин Бог може да помилва и опрости и по кой начин може да осъди и погуби. Важното е твоето спасение, твоето възраждане, твоето обновление и усъвършенствуване в пътя Господен. Важното е твоето просвещение да познаваш Истината, която е сам Бог. Това вътрешно познание трябва да търсиш, в него трябва да се облечеш ти сам. Тогава непременно служението ти ще е благоугодно Богу. Делото на ръцете ти ще е приятно пред Неговото лице. Защото ако струваш волята му, тъй както сам Господ, то ще бъдеш и послушван винаги и по всяко време. И не ще има нищо невъзможно за тебе. Ще повикаш и ще ти отговори, ще попросиш и ще възприемеш. Ето, това е великото Божие благословение, да бъдеш винаги благоприятен пред Него. А не е ли това най-великото благо – да можеш винаги да струваш това, което Духът

желае? Да, то е. Именно служението на Духа. Ето, осветлих те върху един предмет, толкова важен и потребен за твоя духовен живот. Това, което съм ти казал, не е за света, но за тебе самото, защото от дълго време виждах твоите затруднения, неизходимия кръг на твоите усилия. Постоянното ти падане и ставане произведе милост и съжаление в духа ми. Казах си, тук е една душа, която ме търси, която се лута в мрака на невежеството, която постоянно търси виделина и изходно място от безизходното положение на този временен живот. Прострях тогава ръката си като на застъпник баща, като брат, като приятел и те хванах, без да ме познаваш и те поведох към дома на избавлението. Ти беше един, който се даваше в бурното море на живота, видях те и хвърлих въжето на спасението, за да се избавиш. Благоустрои пътя ти, приготвих всичките средства, теб нужни, за да ходиш да се учиш и възпитаващ под моето ръководство. Стъпка по стъпка трябваше с тебе да вървя и да те пазя да се не подплъзнеш и да не паднеш и всичко, което душата ти желаше да придобие за тоя свят, сторих да ти дам възможност да опиташ всичките блага и горчиви неща. Запознах те с всичките прийоми на знанието и дадох полет на ума ти да се качва и слиза от най-високите места, които човеку е простено, и при все това гледах с учудване, че и за това ти не благодари. Твоят вътрешен дух е неспокоен. Ти търсиш онова, което не се намира нито в тоя свят, нито в тоя живот. Днес е вече последният ден на курса, който завършваш. И ще трябва да държиш изпит пред самото мене. И когато минеш благополучно, ще те въведа в една нова област, в един нов живот, теб непознат досега, и там ще те науча на всичко и ще ти покажа как трябва да действуваш и работиш. Ако

разбираш значението на духа на тия думи, ти си постигнал пътя ми, приближил си се до мене и действието на вярата ти ще произведе онова вътрешно променение. Защото без вяра е невъзможно да се угоди на Бога. И тъй, като знаеш истината, остава ти да я възприемеш, и когато я възприемеш, ще се ознамени денят на твоето раждане в Бога. И когато се родиш и влезеш в новите рамки на Божия живот, ще познаеш, както си познат.

РАЗГОВОР ШЕСТИ

Положи всичко в сърцето си, което съм ти казал досега, защото времето ще оправдае моите думи и ще потвърди истината, която ти говорих по сърце, защото Аз съм „истий днес и утре“. Ето вътрешното възобновление, което се извършва в душата ти, ти ще видиш с твоето собствено око. Аз ще поправа мислите ти и ще възстановя силите на душата ти, и ще облека сърцето ти в мъдрост и знание, и ще се възродиш в моето спасение, и животът ти ще мине от смърт в живот. Неверното на всяка дума е главната спънка за спасението на всекиго от вази и чудно е това ваше състояние, което сами си налагате от нерадение и леност. Много пъти, когато хлопам на сърцето ви, вратата е затворена и всичко показва, че вратата са зараждосани на дръжките си. Колко пъти в живота ви, когато съм минувал, намирал съм ви, че спите в нерадение духом. Телото ви и душата ви са били бодри, но не и духът ви и вътрешността на сърцето ви. И ето една главна причина за укъсняване на възраждането ви. Няма съмнение, че това, което ви говоря сега, ти го чувствуваш сам. Умът ти досега е бил зает с много неща, но не и с истината. Ти си желал много неща, но не и нещо особено; желал си всичко, а всъщност излиза нищо. Где са твоите

мисли и желания? Къде са отлетели сега? Какво е станало с тях? Каква промяна днес виждаш в живота си, отколкото по-преди? Не е ли това цяла измама на самия тебе? Да, без всяко съмнение. Но бъди благодарен и признателен на Бога, че не е допуснал да изгубиш душата си. И това е най-голямото добро, което ти е сторил. Когато един човек в тоя свят изгуби всичкото си богатство, а спасява живота си, може да се каже, че той нищо не е загубил, но напротив, е спечелил богатството си. Ето защо казва Господ на богатите безумни: Тази нощ ще изискам душата ти и на кого ще оставиш всичко това, което си припечелил. Така ще се случи всекиму, който не е богат в Господа, но в света. Богатството е душата и ако някой спасява душата си, той е богат както в този свят, който жертвува богатството си за избава на живота си. Защото животът може изново да припечели богатство, което е изгубил, но самото богатство не може да припечели живота. В повестта на праведнаго Йова Господ дава един добър и чуден пример за тебе. Разбери прочие съдържанието на тия думи и не бъди неблагодарен, но благодари. Душата ти, която Господ е опазил и възлюбил, е най-големият дар, който Господ някога ти е дал. Не е ли истина? Какво се ползува човек, ако спечели света и душата си загуби? Това е ужасно зло, което може да сполети едного човека. Да продаде, да разори най-хубавото и най-драгоценното нещо, най-доброто съдържание, своята душа! Не е ли това най-голямото безумие, което един грешник може да стори против себе си? Не показва ли това върха на едно разтление, едно върховно беззаконие против Бога и самия си дух – да погуби това, което е най-светло и съкровено в себе си. Не е ли такава едно поведение за осъждане, не е ли такава една постъпка достойна за

пъкала. Да, ето неизцелимото зло на живота, което човек сам може да си нанесе. Никоѝ друг не може да погуби живота на една душа освен човек сам. Бъди благодарен, че Бог сам те е предупредил за спасение и затова работи и действа, за да извърши своето възнамерение. Определил те е, това е тайна съкровена, която само един Господ знае, защо именно върша това. Който чува гласа Господен, трябва да слуша думите Му и в това слушане се извършва онова благотворно действие на Божието възобновление на душата. Както пролетното слънце и както пролетният дъжд действуват благотворно на растителния живот, така и идването на Духа Божий и Неговия глас. И колко добре това обяснява Духът Господен, Който казва: „Като чуеш гласа му, ще оживееш.“ И сега сам, който слушаш моя глас и го възприемаш, си жив и живееш живот, който не знаеш откъде иде, но този живот е сам Господ на живота.

Моят свят Дух те оживява, като ти говори, понеже е в непрекъснато общение с твоята душа и възприема духа ми. Ето, това е една велика и съкровена тайна на Царството Божие, която се съзнава и възприема. Духът е животът – това Господ казва и трябва Неговите думи да вярваме. Който слуша думите Божии и обръща лицето си към Него с молитва, всичко му става ясно. Знанието и мъдростта идват в душата му непосредствено както виделината. И Господ се възцарява и животът придобива значение. Какво е туй възцаряване на Господа. То е подобно както възцаряването на Слънцето над деня. Нали такова възцаряване е приятно? Нали когато сърцето, което очаква деня, види пукването на зората и приближаването на Слънцето на деня, радост изпълня цялата вътрешност на човека. Такова подобно изходно със-

тояние придобива духовно всяка душа, когато Господ се възцарява. Това, което ти казвам, ти е понятно. Истинска виделина е Господ. Тия природни неща, които виждаш, са само знаци, емблеми, пояснения на духовните. Защото видимият свят в главните си черти е създаден по прилика на духовния. Редът, порядъкът са заети отгоре. Естеството в съвкупност е олицетворение на невидимия мир. Природата изразява живота и действията на всичките твари и създания, които Бог е създал. Тия наредби, тая велика сцена, тия действия на видимия свят са въздигнати за вашето обучение, които сте определени да наследите Небето, за вази Бог е създал всичко това, за да ви привлече по-близо при себе си. И всичко вкупом служи като спомагало за по-горното и по-съвършеното. Не са знаците, слоговете и думите, които дават неговата приятност и хубост. Това е съдържанието, което е просмукано в тях, духът, който вее. Всички други неща са средства, стъпала, спомагала, удобства, улеснения, едно от друго по-приспособени да принасят Божествената мисъл, която се отправя към вази. И когато тази Божествена мисъл проникне и се въдвори в най-съкровените станции на душата и предаде своето познание на Духа, образува онази вътрешна връзка, която е изражение на видимата Господна любов. И какво е това поръчителство, което един Божий пратеник донася от Него до вашата душа, освен за свидетелствуване, че Неговата вярност, Неговата милост и Неговата благодат за вази не са се изменили. Не е ли Той, който постоянно изпраща Своите уверения на твоето сърце, че нещастията, които са те постигнали, не са някои знаци и предсказания, че връзките на съюза са скъсани помежду тебе и Него и че Бог е обърнал лицето си против теб като неприятел! Не, на-

против. Той идва да ти даде удостоверение, че бурята на този свят, която е строшила някой клон на живота ти, пороят, който е оголил корените на дървото ти, или сланата, която е опарила някой и други лист, ще се преобърнат за твое добро. Счупения клон, казва той, ще пресадя на много по-добро клонче, оголените корени Той ще покрие с много по-добра пръст и ще тури наоколо им много по-добра почва, която ще ограда и запази, а на мястото на повехналите листа Той ще произрасте нови, много по-хубави от предишните, които ще са за изцелението на всички твои болки. И сега, когато сам Този, който държи юздите на всичко в този свят, ти обещава своето съдействие и своето благословение, питам има ли място за съмнение. Не, това е тъй вярно, както че земята стои на своите основания и Небето я покрива като дреха със своите благословения. В какво има ти или друг да се съмнява в Божията благодат? В нищо. Не е ли самият ти живот едно постоянно свидетелство, че Господ е милостив и добър винаги. Ако не беше всеблаг, би ли ти дал да мислиш, да гледаш, да слушаш, да действуваш и да вършиш това, което желаеш. Би ли ти позволил свободно да си подигаш очите и да Го призоваваш като приятел на помощ? Кой от земните владетели е дал някога такава свобода и такава снисхождение на своите поданици, да могат всякога да имат достъп до Него? Той е само Господ, който е сторил това, който е навсякъде, на Когото окото е всевиждащо, който претегля и оценява всички постъпки. Но вий се бъркате, като се трудите да ускорите Божиите работи. Може ли една жена да роди своето дете преждевременно? Или може ли да роди няколко деца изведнаж? Не, това е невъзможно. Ако за земните работи, като раждането, се изисква определено число дни и ме-

сеци, за да се напълни числото на времето, което заченатото изисква, колко повече Божиите работи изискват това пълно съблюдение. Но казвам, една жена може да роди преди времето и после времето, но и двата случая са гибелни за детето. В първия смъртта очаква детето, във втория смъртта поглъща детето още вътре. Ето защо трябва да се правят наблюдения. Ако сега разбираш съдържанието на моите думи, мислите на моя Дух ще съумеят да се съобразят с волята ми. Така говори Господ. Ако познаваше всичките знаци на тая книга, която е написана и разгадана пред тебе, която съдържа цялото небе и цялата земя, ти щеше доста отчетливо да четеш и прочиташ всичкото минало и всичкото бъдеще, което е отпечатано на нея. За тоя свят и за оня ти щеше да разбираш езика на нещата, които говорят, свидетелствуват сами за себе си и за истината. Попитай оня червей защо се влачи? И той ще ти отговори защо. Но ще ли разбереш тая загадка? Защо пълзи и се влачи непрестанно и каква облага той намира в това? Не, но теб ти се вижда неговото пълзение и влачене безсъдържателно, безмислено. Аз ти казвам, че то има в себе си толкова съдържание и толкова важност, колкото обръщанията на Земята към Слънцето. Да, той извършва почтена работа, макар да е унижен до пръстта. Попитай го защо я върши? И той ще ти отговори. Но ще ли повярваш в неговите думи ти, който се съмняваш в думите на Бога. Той може по някой път да ти прегризе по някой и друг лист от някое дърво или да прехапе някой и друг корен от твое дърво, но за това ти трябва да го извиниш, защото това му е работата. И благодари се, че той с твоето видимо нехайство те е научил много уроци. И виж, той никога не роптае, той винаги е благодарен. Ако го смажеш и стриеш, той с търпение приема своята

участ и не носи никаква омраза за стореното му зло. Ако и да го изхвърлиш от мястото му, той с благодарение отива на друго, като ти казва: „Человече, человече, не съм ти сторил зло, земята е Господня и аз изпълням своя дълг, макар и да е неприятен. Пред тебе може би съм престъпник, но не и пред моя Създател. Искам да ти кажа, моята храна е пръстта и както виждаш, не е твърде богата, но съм благодарен. И искам да ти кажа, че ако служиш на света, ще те изям и помни да ми се не сърдиш, ако един ден се озова и почна да човъркам твоята мазнина. Знай, че това е моята длъжност от Бога да постъпвам тъй с всички, които се крият в тази земя. Ако ти е свидно и се гнусиш от това мое ужасно присъствие в тъмнотата на нощта, когато си легнеш в земята да спиш и си почиваш, както мислиш, отсега ти казвам: Человече Божий, ако и да ме считаш за враг, вземи крилата на твоя свят Дух, които Бог ти дава, и лети към дома на Небето, защото там е най-доброто и най-безопасното място. То е благословено място, гдето нито черев, нито молец, нито крадец се приближава.

*

Бог е Онзи,
Който създава всичко
и прониква навсякъде (Б),
е Онзи,
Който организира нещата
и ги съхранява (О),
е Онзи,
Който държи всичко
в равновесие (Г).

Учителя

*

РАЗГОВОР СЕДМИ

Не разбирате ли още значението на вашия живот? От какво има да се боите и от какво има да се плашите? Не са ли всички тия човеци смъртни, на които диханието седи в нас? Не са ли те плява, която се отвява от вятъра? Днес ако са, утре ги няма, изчезват безследно. Разумяй прочее истината, която имам да ти представя в тоя си разговор. Аз съм Алфаел, един от служителите твои духове, и Господ ме повика и ме прати до тебе да ти съобщя онова, което има да се извърши. Аз ида право от Небето, от жилището Алфиола, от средоточния дом на Небесното Царство, гдето всичките просби и молитви от тоя свят постъпват пред лицето Божие. Понеже от дълго време се намираше Духът ти в молитва и животът ти е обременен от вътрешни тягости и смущения, то Бог иска да отмахне от душата ти тая язва. Тоя народ, за когото е думата, има да претърпи едно вътрешно изменение. Има да станат промени в управлението, което Бог ще извърши наскоро. Една известна сила има да мине през тази страна, един човек от Бога ще излезе и ще провъзгласи Истината. В Неговите думи ще има сила и мощ. Той ще е човек, на когото лицето ще свети като на ангел, в очите му ще има затаен Божествен огън.

Днешните времена предизвестяват бъдещите дни. Твоите приятели, които Бог е призовал с тебе, ще устоят верни докрай, защото е волята на Господа, Който ги е помилвал. И за тяхното усъвършенствуване и приближаване към Бога Духът на Господа работи в сърцата им. Зората на Духа Свети ги е вече осенила, те са към пътя на спасението. Господ и в техните сърца има да извърши онова велико действие на възраждането, за което сам Господ на тебе ти е говорил. Когато Духът Свети ги осени и изпълни всецяло, в тях ще произлезе онова вътрешно велико променение на Божествено раждане – раждане от Духа. В техните души има още много работа да се върши. Преди всичко трябва както на слепия човек, който дойде при Господа, да им се отворят вътрешните очи, да видят напълно Божията Слава, неговата благодост и величие. Те са сега още деца в начинающия се Господен живот. Смушенията, ухитренията на дявола постоянно ги смущават и помрачават ума им, да не могат да разберат напълно Господните думи. Дяволът се старае да произведе помежду тях недоверие и разделение. Да произведе вътрешно обременение и да ги заслепи с богатата на тоя свят. Но тъй като Господ е най-силният под Небето, Той ще ги избави от ръката на тоя измамник и баща на всяка лъжа. При това и други мъчнотии има, самата църква, която се е отстранила от Господния Дух и служи повече на духа на тоя свят, става и тя за тяхна спънка. И както е казал Господ: „Горко на книжниците, които взеха ключовете на знанието, на Царството Божие, че нито те сами влизат, нито тези, които искат да влизат, те пушат.“ Но ти в нищо да се не смущаваш от нине, защото Аз ти казвам, верен е Господ. Той сам ще ви посети всинца ви наскоро и ще ви благослови взаимно, за да успявате във

всяка добродетел и благодет. Вашият живот трябва да се промени. Не се страхувайте от мрачните бури на тоя свят, те са Божии благословения. Аз тѣй също имам поръчение от Господа да съобщя на твоите приятели, приятели на Господа Исуса, да не поставят спънка сами на живота си. Желанието им за всяко добро и благородно дело ще се изпълни. Великите работи на Царството Божие не се мерят както работите в тоя свят. Ако техните сърца да бяха напълно освободени и напълно предадени на Господа и ако тяхната вяра да беше тѣй непоколебима и силна, те биха извършили чудеса. Но и те, както и мнозина други, се спъват тука. Да, вяра, тя е необходима. Без вяра не може да се угоди Богу. Очаквайте от Бога всяка сила и просете усърдно, и ще ви се даде. Господ няма да ви лиши от нищо добро. Милостив е Той и благ. Тия неща са важни. В Небето наскоро ще има един тържествен ден, в който всички ние ще участвуваме, и затова аз ще бързам да се завърна на своето място и да предам моето почитание и поклонение на Господа Бога моего и да Му съобщя, че съм извършил вярно своята длъжност тук, долу, където бях пратен. До моето завръщане има да произлезат велики събития в този свят. Но аз ще съм пак тук, долу до уреченото време. Един от твоите приятели, който най-много те обича, ми каза да те поздравя. Той засега очаква изпълнението на Божиите думи. Аз ще се срещна пак с него горе. Той е Михаил, един от върховните служители Господни. Ще му разправа за успеха и вървежа на твоя живот и живота на всички други избраници Божии. Михаил много се радва за делото Божие. Освен това аз ще се видя с Данаила, раба Божий, който е бил изпратен до твоите приятели и ще се науча от Него за работата Му, която е имал да върши.

Ананаил се радва за свой познат приятел, когото обича. Неговите материални работи са го тъй оплели, казва той, щото ще бъде принуден да ходя да избавям живота му от затруднения, макар и да му съобщих няколко пъти да се пази от предприятия, които не са угодни Богу. Обаче той като дете е сторил същите погрешки, но надявам се и зная добре, че това ще му стане за урок. Обаче неговото решение да слугува отсега нататък на Бога ме радва. Сега аз съм уверен, те като прочетат всичко, което им пишеш от Господа, ще се възрадваат взаимно. За материални средства, които ви трябва, Господ ще ви снабди, за да вършите Неговото дело. За нищо не се грижете, верен е Господ, Който знае вашите нужди. Той ще достави всичко навреме. Като имате Неговото благословение, работите ще вървят благополучно. И сега, преди да напусна и да се отправя към Небесните жилища, искам да ти съобщя, че знамената Божии ще се развяват надлъж и шир по земята. Ще има постоянни преговаряния за мир и взаимни уверения на земните царства. Но в края Господ ще ги смути. Всички тия зверове и зверчета, които днес управляват, ще им се вземе силата – това е Духът на пророчеството. Изисква се бодрост и сила, да не би да утегнат сърцата ви от ядене и пиене или от други земни грижи. А преди всичко – служене Господу усърдно. Имайте общение с Неговия Дух и Небето ще бъде на ваша страна за вашето избавление. За един, който се кае от греховете си, става голяма радост в небето помежду Ангелите Божии. Божиите дела са чудни, помежду тях има тясна връзка, както помежду два добри духа. Не е ли чудно на тези, които не са просветени от Духа за нашето идване от такова далечно пространство на небето, да ви помогнем, да споделим по някой път вашите радос-

ти, вашите скърби и при това да ви утешаваме постоянно и да ви насърчаваме, като ви носим вътрешното уверение на сърцето, че всичко това Господ върши за вашето добро, чрез действието на своя велик и свят Дух! Колко пъти ние сме се притичвали да избавим живота ви от една висяща гибел! Колко пъти в живота ви ние сме се притичвали от Господа да отмахнем едно ваше отчаяние, да ви избавим от една гибелна мисъл! Колко пъти, само да знаете, ний сме се притичвали да ви дадем един добър съвет, да ви отправим в един добър път и да ви посочим, че този е пътят Господен, тази е Неговата воля, това е Неговото добро желание за вази! И нашата заплата е била вашият добър и благочестив живот. Ето, това ни радва и ще ни радва винаги. Има ли нещо по-добро от Него? Не, Той е съвършената пълнота. Ние сме всякога близо, светът не е пуст, ний се движим и живеем в Него, защото това е върховната воля на Бога. Ний му служим, ний Го любим, ний Го славим, възвещаваме славата Му от род в род. Пазим закона Му, изпълняваме заповедите Му и всякога сме готови да сторим всичко, което е Нему угодно. И може ли да има от това нещо по-добро да се върши? Не! Да съзерцаваш Славата Божия, да размишляваш върху Неговите дела, да гледаш Неговото лице – това е повече, отколкото един безсмъртен дух може да желае. И казва Господ: „Отче, тези които си ми дал, искам да бъдат с мене, за да гледат Славата ми, която съм имал у тебе преди създаване мира.“

П И С М О

София, 2. II. 1902 г.

Л. Б. К.,

Зная, че имате големи мъчности. Но дерзайте, нека вяратъ ви да не се намалява. След всичко това ще дойдат Божиите благословения. Бъдете верни в малкото, Господ ще ви възнагради. Той знае всичките ви мъчности и скърби и не е от онези, които забравят. Дръжте крепостта, защото ще трябва да дадем голям отпор на лукавия, ще трябва да извършим наскоро своето главно сражение и Господ ще бзде с нас в този подвиг. Не бойте се, да възкръсне духът ви, да се повдигне душата ви, да се цякчи надеждата ви. Аз не съм ви писал наскоро, но си имам причини. Имам много спънки, препятствия. Трябва да нося голям товар. Аз желая вашето повдигане и усъвършенствуване от всичката си душа. И когато зная, че вие сте верни и непоколебими на призиванието си, мен ме радва вашият подвиг.

Имайте надежда, това ви казвам, и душиите, които ви говоря, ще се проверят.

Бъдете готови, това, което вас се отрежда отгоре, приемайте го на рад сърце.

П. К. Д

С Л О В О

Варна, 22.VIII.1904 г.

Защото чашата е в ръката на Господа, виното - пълна смес - кипи в нея, и Той налива от нея. Дори нейното дрождие ще изцеждат и пият всички нечестивци по земята.

Псалом 74:9

Внимавайте във всичките си постъпки и не се отклонявайте от пътя ми, понеже мъздравейданието ми не може да се отклони. Рано или късно всеки ще възприеме заслуженото.

Аз дълго търпя, то е за вашето добро, за да дойдете всички в познанието на Истината.

Не злоупотребявайте с тая моя добродетел, понеже за всяко злоупотреблиение ще понесете заслуженото. Не се старайте с вашата свобода да изнасилите моята. Вашите желания винаги ще бъдат задоволени, но вашите прищевки винаги наказани. Добрите желания са от Божията Воля, а прищевките са от човеческата.

Притчи (10:11):

„Устата на праведния са източник на живот.“ – Това са те добрите желания, те са неговата красота.

„А устата на нечестивите неправда ще покрие.“ – Това са те прищевките и човешките своеволия, на които заплатата са срам и позор.

Евангелие от Йоана, (16:16):

„Още малко и няма да ме виждате и пак малко ще ме видите.“

„Още малко“ – това е временният живот на плътта, който ви препятствува да ме виждате, да сте с прямо съобщение с мене.

„Още малко“ – това е повдигането на вашия дух, освобождаването от плътската връзка, себеотричането и съзнанието на доброто и любовта към Бога. В такива минути Аз винаги съм се вестявал пред вас.

Евангелие от Матей, (12:12):

„А колко е по-добър човек от овца!“

Ако Бог се грижи за птиците Небесни и за зверовете земни, няма Той ще забрави вас? – Не, няма да ви забрави, но вас ви съблазняват най-малките противоречия на живота.

Искате чудеса, искате знамения. Ще ви се дадат, но не тия, които вие очаквате. Аз ще извърша това така, щото да не остане никакво съмнение в сърцето ви. И когато ви се отворят очите като на слепия, ще видите хубавия Божи свят. Вяра искам от вас. Вашето маловерие възпира силата на Моя Дух.

Когато Бог иска вашите сърца, да му служите, вий мислите, че Той иска данък от вас. Бог иска нещо повече. Той иска посвещението на целия ви живот. Да не ви съблазняват тия Мои думи, нито да ви плашат. – Аз не

дойдох да търся живот, но да дам живот; не дойдох да заграбя свободата на хората, но да им дам тяхната. Всякой от вас самоволно се лишава от живота и свободата си. Който не люби Бога и Мене, няма ни свободата, ни живота в себе си. Ако ме любите, изпълнете моя закон и Отец, Той ще ви изпроводи своето благословение за вашето послушание. Изпълнете всичко, което съм говорил отначало, и Духът ми ще пребъде във вас.

Аз зная, вий имате много спънки в живота си, но такива ги имах и Аз, когато бях на земята.

Дръжте се близо за Божия закон и няма никога да се спъвате, защото всякой от вас, който иска да бъде любим, близък като брат, сестра и майка, трябва да изпълнява волята на Отца ми.

А сега между доброто семе лукавият е посял и своето, когато вий дремехте. Вий с вашето съмнение започвате да потъвате в морето. В морето вълните отвред ви заплашват и вий сте в положението на един, който се дави. Гледайте нагоре, към мене, и Аз ще простра ръката си и ще ви избавя. Брегът е близо и бурята скоро ще престане. Аз внимавам на вашия живот и всякога ви упътвам.

Всичко съм наредил и ако внимавате на моите думи, няма да бъдете от нищо лишени, ще имате всички мои благословения. Вие дължите вашия живот на Небето, Коего ви е сторило безкрай добрини. Ако не бях Аз ваш закрилник, знаете ли колко злини биха ви сполетели? Но сега много от тях са отстранени. Онзи, който създава дома, който образува семейните връзки, който повдига любовта на чадата и родителите, помежду братя, сестри и приятели, Той е вашият Небесен Отец. И ако вий не слушате Неговия Глас, ако се постоянно съмнявате в

Него и изказвате недоверие и неблагодарност, ще изгубите това, което имате. Аз съм се молил за вас, както за Петра, да не оскудее вашата вяра във време на изпити. И ако имате пълна вяра и упование към мене, всичко ще се уреди за ваше добро.

Обърнете очите си на тоя свят, погледнете на всички неща наоколо ви, кой промишлява за техните нужди? Не говори ли всичко това вкупом, всичко според заслугите на всекиго. Ще бъде ли прилично да се предпочете недостойния пред достойния, болния пред здравия, злия пред добрия, злиезичния пред праведния? – Не, Небето и земята са в наследство на кротките и чистосърдечните.

Който има уши да слуша, нека слуша. Не са думите, които скланят Небето, то е доброто и чисто сърце. То е единственият залог, който важи. И ако вашите сърца принадлежат на света, с какво остава да ме привлечете към себе си? – С нищо, вие ще останете чужди завинаги; нито света ще придобиете, нито Небето. На двама господари е трудно да се слугува. Но вие казвате, че вярвате. Добре, нека видя плодовете на вашата вяра и тогава ще благоволя с вас.

Ако ме търсите с всичкото си сърце, няма да има неща невъзможни. Когато ме призовавате, не трябва да има разногласие в сърцето ви. Умът ви трябва да бъде тих и спокоен, да възприема Истината, а не да си натрапяте плътските си желания, които никнат естествено и се отразяват във вътрешността на душата ви.

Когато Аз говоря на една душа, там ще има съживление на Духа. Такъв човек ще бъде посаден като дърво при водните утоки, листата му никога няма да вехнат и плодът му никога няма да пада. Всяко сърце, което съхне,

и ум, който се помрачава, показват, че моята виделина не присъствува в тяхната душа. Бих желал да подражавате на непокорния син, който отказва на баща си да отиде на нивата, но после се разкая и отиде, отколкото на оногова, който обеща и не извърши. Бих желал да имате онова постоянство на вдовицата, която не се отчая, но настоя и изиска своето си. Бих желал да подражавате оная сирота, която в храма даде най-вече от всичките богати и на която Аз поставих името за пример на вас. Да, тя даде всичко и то, без да си мисли за бъдещето. Вие виждате, че нейната добра постъпка и досега проповядва на вас.

Ето, Аз ви говоря чрез устата на вашия брат и ако вярвате, ще опитате Истината на Моите думи, защото Истинността на Моите думи в живота се опитват.

Останете си с Миром.

Господ – Исус Христос

говори чрез устата на раба си.

П. Д.

ЗАЩО СЪМ ВИ СЪБРАЛ

3 юли 1953 г., Изгрев

Любезни брат,

След лекцията на Младежкия клас изпълнихме гимнастически упражнения на полянката. След това се върнахме в салона. Във връзка с идеите на лекцията се повдигнаха много въпроси. Стана въпрос за работата на ученика върху себе си. Учителят каза:

Непременно трябва мисъл сега на хората. Всички хора умират от нямане на мисъл. Самовъзпитание трябва на всинца ви. Всеки трябва да работи върху себе си, да се самовъзпитава. Единственото нещо, което може да стане в човека, е това, което се добива със самовъзпитание.

Престани да плачеш, а се коригирай. Човек в разбрането си трябва да бъде безпощаден, абсолютно да не допуска никаква погрешка, да се изчисти абсолютно, съвършено, до дъното. Разкривайте всяка погрешка, която направите. Тогава, ако човек е остарял, ще се подмлади. Няма да се критикуваш, само ще констатираш погрешката. И ще се поправи.

Съвременната наука има възможност да превърне

въглена в диамант. Трябва само голямо налягане и висока температура. Греховете, които имате, са въглени, които трябва да превърнете в диамант. Задача ви дават. Не съжалявай за погрешките, за да можеш да ги поправиш. Щом съжаляваш, ти губиш време. Всички радости се дължат на поправени погрешки, а всички скърби – на направени погрешки.

Човек се докачва от нищо и никакво. Като те обиди някой, ти си поправи погрешката и после ще му кажеш: „Ти ми се обиди и аз си поправих погрешката.“

Когато някой те обиди, ти се замисли право ли е това, което ти казва, за да можеш да се поправиш. Тебе ти се казва това нещо, за да се замислиш и да обърнеш внимание. Глупавият се учи от своите погрешки, а умният се учи не само от своите погрешки, но и от погрешките на другите. Глупавият, като поправя своите погрешки, става умен, а умният, като не поправя своите погрешки, става глупав.

Питат: „Кой е най-добрият начин за поправяне на своите погрешки?“ Учителят казва: Човек трябва да се обърне към Бога. Това е единственото средство. Щом си съгрешил, иди при Бога. Щом приемеш лошата храна, вземаш рициново масло. Също така, щом влезе някоя лоша мисъл в тебе, трябва покаяние, което е като рициново масло.

Човек трябва да трансформира състоянието си. Когато имаш безверие, безнадеждие, омраза, съмнение и пр., всичко това смени с любов и надежда. Като дойде омразата в тебе, смени я с едно любовно състояние.

Сутринта, като станеш, смени състоянието си, отстрани недоволството си, представи се в положението на един ангел, на едно разумно същество, което върши волята Божия. Така ще получиш един подтик. Ще ви дам един

метод за сменяване на състоянията. Отворете Библията, вижте известен пасаж, известни думи и вижте как с този пасаж ще трансформирате своето състояние. В Библията има такива места, които трансформират.

Друг метод: Когато ти е тежко – неразположен си, имаш голяма мъка – намери някое голямо, вековно дърво, облегни се на него с гърба си и кажи: „На ти моята скръб, моята тъгота, дай ми от твоето спокойствие.“ Дървото е много спокойно, него бури и градушка не го безпокоят. Тогава става преливане от дървото в човека. Дървото се справя лесно с твоята скръб. Или когато имаш груби енергии, за да се отървеш от тях, покопай малко и те ще преминат в земята. Ако искаш възвишени енергии, обърни се към Небето.

Когато животът на човека е безсмислен, да реже дърва. Енергията трябва да се пласира. Целият живот на човека трябва да бъде приготвление за Духа, който иде. Ще работите отвътре чрез молитва и съзерцание, за да се увеличи възприемателната ви сила.

Който се учи на тази земя, ще го пратя в по-горно училище, а който не се учи, ще го пратя в долно училище. Човек трябва да благодари, че има много да учи. Той трябва да бъде със съзнанието на дете, което има много да учи. През всичките тези звезди, които гледаме, трябва да мине човек, за да се учи. Колко много работа предстои? За колко време трябва да изходи всички тия слънчеви системи?

Много правила не се дават на всички по две причини:
1) защото ще злоупотребят с това; ще си служат с тях, за да вземат пари от хората, ще ги използват за лични цели;

2) защото няма да благодарят на Бога.

Беседите трябва да се проучават и да се прилага. Трябва да се почне опитване на методите, които има в беседите и лекциите. Вие всички трябва да развивате известни психични сили. Иначе ще отънеете, не ще можете да се ползвате от благата, които природата има. Може да правите опити. Най-първо елементарни опити като следния: Излезте да се разхождате. Иде буря. Ще видите колко може да издържите на бурята. После пожелайте тази буря да престане. Ако престане, опитът ви е сполучлив. Ако не престане, не сте сполучили. Бяхте на този опит, когато се качвахме на Мусала? Имаше електрическа буря и гръмотевици. Минахме през електрическа зона. Искри и огънове излизаха от дрехите ни. Дедективите, които искаха да ни следят, останаха долу. Те казваха: Безумно е да се качим горе. Но горе се разясни. Бяхте на толкова опити и пак се изгубва вярата. **Кой е ученик? Ученик е всеки, който върши само Волята Божия, т. е. не живее за себе си.**

Най-добър е този, който е свързан с Божията доброта. Най-умен е този, който е свързан с Божията мъдрост. Най-силен е този, който е свързан с Божия Дух. И най-богат е този, който е свързан с Божията Истина.

Една сестра пита: „**Кои са условията за една Божествена школа?**“ Учителят казва: „Ето кои: да се направи едно огнище от хора, които да имат абсолютно чисти очи, да не гледат отрицателно на хората, да имат между себе си абсолютна, пълна хармония в постъпките си. **Всеки да живее в светлината и всеки да знае как да свири своята част в оркестъра. Това, което му е поверено, да го изпълнява в съвършенство**“.

Защо съм ви събрал тук, в школата? – Да се образува едно общество от хора, които да имат всички любов един

към друг, да се образува една среда на любовта, за да може оттук да се пратят мощни вълни на любов към целия свят, да се разлее тази любов в света, да достигне до душите на човечеството и да ги събужда. Мнозина от вас трябва да почнете да давате пример, да станете образци. Тук, в школата, трябва да има образци.

В този живот трябва да се преродиш четиридесет пъти; ако работиш, всяка година по веднаж да се прераждаш. Някой ще дойде и ще ти каже: „Има ли прераждане?“ Ще му кажете: „Аз всяка година се прераждам, шестдесет пъти съм се преродил.“ Можеш да почнеш от тридесет и третата година. Може поне десет-петнадесет прераждания да прекараш. Но трябва голяма, решителна ръка.

Ще ви дам едно упражнение за десет дена: Прочетете цялото евангелие от Йоана. Намерете във всяка глава важните положения. Такива положения, които са скачени едно с друго, които идат в допълнение едно с друго. И размишлявайте върху тези най-важни стихове.

Човек при концентрация всякога трябва да обръща ума си към Бога като извор. Значи да обърне ума си към там, отдето иде живота за всички хора, отдето идат благата на всички хора.

После друга работа през тези десет дена:

Ще гледате да си представите съзнанието на Христа, как Той е гледал на нещата. Значи има едно Същество, което е живо, чието съзнание е свързано с Бога и свършено е погълнато в своя живот в изпълнение Волята на Отца.

Така както Христос е мислил, това е Христос. Не важи формата. Инак човек може да стане роб на формата.

След свършването на тези десет дена ще ви дам друга работа за десет дена. Вземете петнадесета глава от Еван-

гелието на Йоана. Там има материал за концентрация. Например стихът: „Аз съм истинната лоза, вие сте пръчките и Отец ми е земеделецът“. И други стихове. Размишлявайте върху стиховете от тази глава. Разучавайте тази глава във връзка с Исаяя. През тези десет дена размишлявайте върху най-важните стихове в Исаяя. През тези десет дена мислете и върху следното:

Мислете върху голямата готовност, която Христос имаше да изпълни Божията работа.

През тези десет дена практикувайте и следната молитва всеки ден:

Всеки ден изпращайте мисъл и молитва за всички добри хора, да се усили тяхната любов към Бога.

Сърдечни братски поздрави

Ваш верен Б. Боев

СЪДЪРЖАНИЕ

Седемте разговора на Алфаел	5
Разговор първи	5
Разговор втори	9
Разговор трети	14
Разговор четвърти	22
Разговор пети	27
Разговор шести	38
Разговор седми	46
Писмо	51
Слово	52
Защо съм ви събрал	57

Алфаел

СЕДЕМТЕ РАЗГОВОРА

Бейнса Дуно – Учителя Петър Дънов

ЗАЩО ВИ СЪБРАХ

Редактор **Вихра Рускова**

© Художник **Георги Куртев**

Компютърно оформление Павел Желязков

Формат 16/60/84. Печатни коли 8

Цена 900 лв.

Издателска къща „АЛФА-ДАР“ – София
Печат – издателство „СТАНДАРТИЗАЦИЯ“

*Велик е Господ!
Велики са Неговите дела!
Блажени любещите.
Блажени, които обичат.
Блажени, които служат
на истината.*

Учителя

